
Húsvét V. hete

Szerda

ApCsel 15,1-6 ■ Jn 15,1-8

„Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz, mert nélkülem semmit sem tehettek.”

A mai Szentleckében arról olvasunk, hogy a farizeusok közül megtért keresztények úgy gondolták, a pogányságból megtérteknek is körül kell metélkedniük és meg kell tartaniuk a mózesi törvényt, máskülönben nem üdvözülhetnek.

Valláserkölcsi tanításuk Pál és Barnabás heves tiltakozását váltották ki. Ők is zsidók voltak, de a Krisztussal való találkozás egyértelművé tette számukra, hogy többé nem a testi körülmetélkedés, nem is a parancsok betartása az elsődleges, hanem a Jézus Krisztusban való élet.

A törvény előírásai tiszteletreméltóak ugyan, de a törvény előírásainak betartása Jézus nélkül hiábavaló, mert önmagában nem szerez üdvösséget, Jézussal viszont egészen más szerepet nyernek, és egy részük felesleges is, hiszen ő halála és feltámadása által szerzett az embernek új életet.

A mi Urunk erről az életről beszél, amikor így szól: *„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők.”* A keresztségben mindnyájan az egyetlen szőlőtőbe, Krisztusba oltódunk, s az ő isteni élete áramlik szét bennünk. Ez az Egyház és minden keresztény közösség alapja. A keresztény lét nem vallási parancsok megtartására épül, hanem Urunk, Krisztus egyetlen parancsára, a szeretetre, amelyre képességet kaptunk, hiszen részt adott az ő életéből, elnyertük a Szentlelket, aki maga Isten szeretete.

Ettől fogva nem beszélhetünk vallási teljesítményekről, hanem csak gyümölcscről. Nem egy norma teljesítése a feladatunk, amely megszerzi számunkra Isten kegyelmét, hanem minden érdemünk nélkül megkapjuk ezt a kegyelmet, az isteni életet és semmi más dolgunk nincs, mint egyre mélyebben élni azt, beléhelyezve földi létünk súlypontját: gondolatainkat, érzelmeinket, szándékainkat.

Bár nehéz, mégis ki kell szakadnunk a világ teljesítménycentrikus és profitorientált szemléletmódjából, s olyan értékrendet kialakítanunk, amelyben az élet, a létezés önmagában érték.

E létezés minősége gyümölcsein mérhető. Amint a szőlőtőből felszívott tápanyagból, vízből, napfényből zamatos ízű szőlőfürt lesz, amint a férfi és nő szerelméből új ember születik a világra, úgy terem gyümölcsöt a Krisztus életében részesülő keresztény is: nem saját erejének, hanem a túlcorduló isteni életnek köszönhetően.